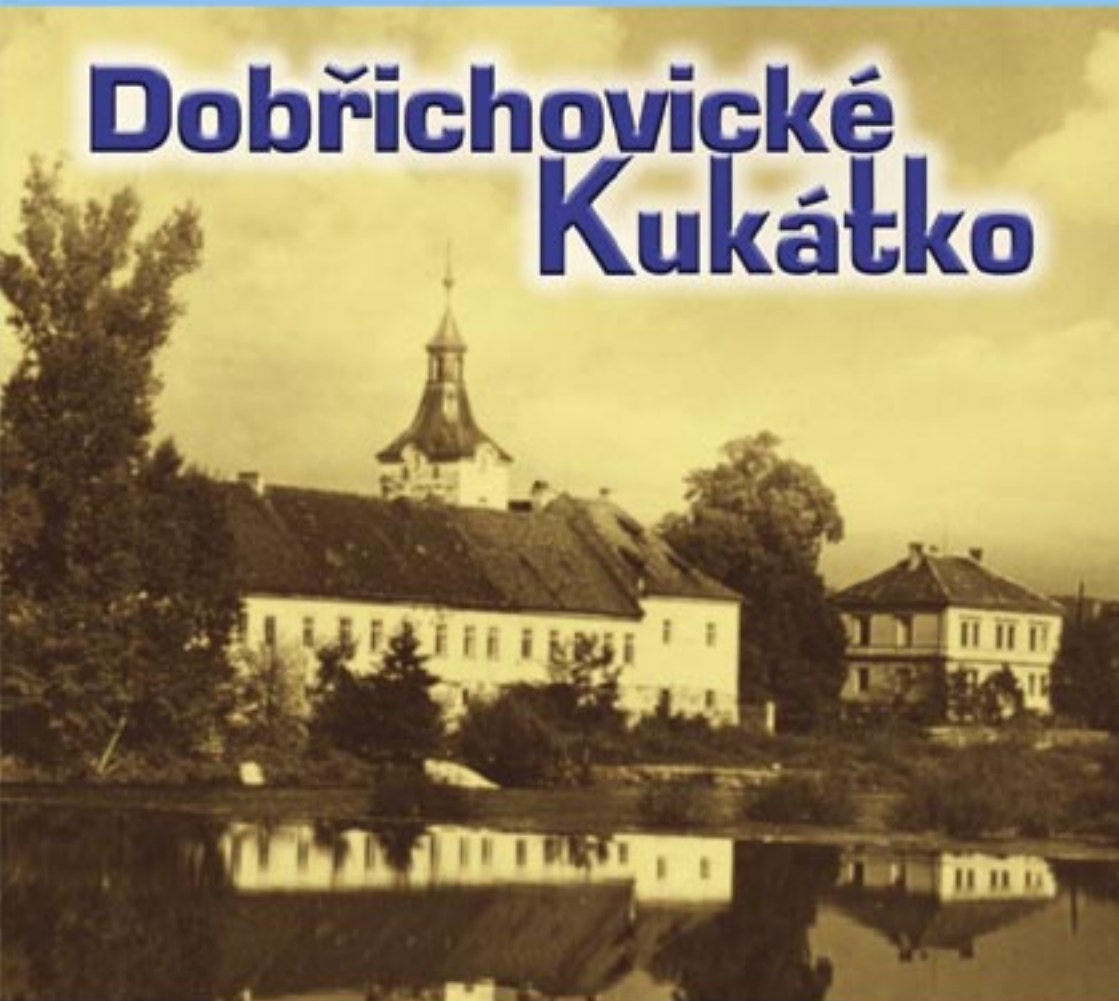

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

XXII/2006/2 – Léto

Dobřichovické Kukátko

Lid versus demokracie. Parlamentní volby. Pozvání na slet Sokolů.
Čím jsou nám Dobřichovice? Znovu do 19. století. Kultura, sport.

DOB-Invest a.s. Palackého 541
Dobřichovice

tel:
257 712 630
221 884 850

fax:
257 712 398
221 881 860

*realitní činnost,
pronájem nebytových prostor,
prodej bytů*

...u Dobřichovicích

Polyfunkční dům "V zahradách"

v centru obce, v bezprostřední blízkosti
nově vybudovaného náměstí:

*nová
výstavba:*

- posledních 8 bytů
- do osobního vlastnictví
- poslední 2 obchodní prostory
- k prodeji nebo pronájmu

www.dob-invest.cz

dob-invest@dob-invest.cz

***Právě
dokončený
objekt***

LETNÍ ZASTAVENÍ, TENTOKRÁT S PŘÍCHUTÍ ZENU.

Džošu se zeptal učitele Nansena:

„Co je pravá Cesta?“

Nansen odpověděl:

„Každodenní cesta je pravá Cesta.“

„Džošu se zeptal:

„Je možné se jí naučit?“

Nansen odpověděl:

„Čím víc studuješ, tím dál jsi od Cesty.“

Džošu se zeptal:

„Nebudu-li se učit, jak bych ji mohl poznat?“

Nansen odpověděl:

„Cesta nenáleží k viditelným věcem, ani neviditelným.

Ani k věcem známým, ani neznámým.

Nehledej ji, nejmenuj ji.

Abys ji našel, otevři se jako obloha.“

*

Znamý voják přišel k mistru Hakuinovi a zeptal se:

„Mistře, povězte mi, je opravdu nebe a peklo?“

„Kdo jsi?“ zeptal se Hakuin.

„Jsem voják osobní stráže velkého Císaře.“

„Nesmysl,“ řekl Hakuin. „Co by to muselo být za císaře, aby se obklopil lidmi, jako jsi ty.

Vždyt vypadáš jako žebrák!“

Na to se voják rozezllil a tasil meč.

„Oho!“ řekl Hakuin. „Tak ty máš meč!“

„Vsadím se, že aby mi usekl hlavu, je moc tupý.“

Na ta slova se voják už nemohl udržet.

Vytáhl meč a šel proti mistrovi, který řekl:

„A teď znáš první část odpovědi.

Právě otevíráš brány pekel.“

Voják se zarazil, zasunul meč a uklonil se.

„Teď znáš zbytek,“ řekl mistr.

„Otevřel jsi brány nebes.“

* * *

Pro texty letního zastavení jsme tentokrát sáhli do sličné knížky a sbírky zenových říkad, básniček a překážek, nazvané Mrtvá Kočka. V překladu Václava Cílka ji vydalo jako 3. svazek edice Mocca v r. 2002 nakladatelství Dokořán. Námi vybrané texty v ní naleznete na str. 13 a 31.

Vážení čtenáři!

Redakční rada Kukátka veřejně a jistě i ku překvapení mnohých vyznává, že nezkoprněla ani úžasem, ani zděšením při sledování kouřové clony posledních fází panoptikálního předvolebního představení v podání či ztvárnění podivných osob šibalsky na nás z obrazovek pomrkávajících. Nejen to: připravila dokonce i přes ten mocný okolní tartas letní číslo. Okopávači cizích kotníků a podomní obchodníci se sny, sliby a iluzemi jistě již odhazují své pestrobarevné trikoty hodlající obléknout monotónní a nám dole dobře známou šed, nás už nepotřebují, máme to zase na pár let, doufáme, za sebou a můžeme tu pobaveně, tu zděšeně či s posmutnělým jásetem sledovat, jak nám ti šibalové lajnují život. Přesto světlo na konci tunelu: v pauzách, než se oni nadechnou a my vydechneme, můžeme otevřít letní Kukátko. Co nalezneme?

Díky inspiraci jedné ze čtenářek a jednoho radního pokusíme se trochu zamyslet nad tím, čím jsou nám Dobřichovice nebo jaké bychom je chtěli mít. Také o tom, co je to ten všude co trumfová karta nasazovaný lid, se zkusíme zmínit. V dalším dílu vzpomínek p. F. Havlíka se podíváme do zámku a jeho okolí. Ohlédneme se také za kulturním děním a ve sportovní rubrice jistě každého potěší, jak dobře si vedli i vedou volejbalisté, volejbalistky, tenisté i tenistky, fotbalisté i orientační běžci i běžkyně. K čemuž přičiníme i pár obrázků. Přejeme hezké počtení a klidné léto, plné zajímavých zážitků i setkání.

A ještě obligátní P. S., které sice málokdo čte, leč přece a co kdyby ...: Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nezmění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, a nedostane-li se k někomu, pak volejte, dejte vědět) rozesíláme **Kukátko** též **elektronicky** ve formátu pdf. Vyšli jsme z obecní databáze adres, na které je rozeslán Informační list, ale další aktualizaci této databáze si nyní již děláme sami. Tedy, kdo zareagoval nebo zareaguje, že Kukátko e-mailem nechce, ze seznamu adresátů je vyřazen. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi seznam rozšíříme.

Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pak pište laskavě na adresu uvedenou v tiráži. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovoluujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Vaše redakce

AKTUALITY

PARLAMENTNÍ VOLBY 2006

Těsně před odesláním tohoto čísla Kukátka do tiskárny, tedy již po uzávěrce, jsme ještě zachytili a do textu vtěsnali ještě nezaschlé informace z volebních komisí:

Ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ve dnech 2. – 3. 6. 2006 zvítězila ODS s 35,4 % hlasů, druhá skončila ČSSD s 32,3 % hlasů, třetí KSČM získala 12,8 %, čtvrtá KDU-ČSL 7,2 % a do sněmovny se dostala i Strana zelených s 6,3 % hlasů. Vítězům blahopřejeme, těm, kteří tíhu porážky neunášejí, přejeme, aby hledali uplatnění mimo politiku. Složitost povolebního vyjednávání můžeme v těchto chvílích jen tušit.

Na okrese Praha – západ jsou výsledky trochu odlišné. ODS získala 51,3 % hlasů, ČSSD 21,4 %, KSČM 8,8 %, Strana zelených 7,3 % a KDU-ČSL 5,2 % hlasů. A výsledky z Dobříchovic jsou v tabulce na straně 8.

Redakce

* * *

POZVÁNKA NA XIV. VŠESOKOLSKÝ SLET V PRAZE (1. – 6. 7. 2006)

Slet bude zahájen v Sazka Aréně v sobotu 1. července 2006 v 19.00 hod. programem *Sokol Gala*, určeným pro cvičence a organizátory sletu. Po slavnostním ceremoniálu se představí řada individuálních i kolektivních sportů a tři vybrané skladby ve zkrácené podobě. Vystoupí též tři sokolské muziky a 100-členný pěvecký sbor zazpívá národní hymnu.

Od 1. do 6. července bude instalována v aule Tyršova domu výstava výtvarných děl členů ČOS a jejich příznivců nazvaná *Dějiny a současnost Sokola*.

V neděli 2. července projde od 10.00 hod. sletový průvod Václavským náměstím, ulicemi 28. října a Národní, dále bude pokračovat patrně po nábřeží ke tribuně u Rudolfinu a skončí na Staroměstském náměstí.

Od neděle do středy budou probíhat zkoušky jednotlivých vystoupení na Malém stadionu a na Stadionu Evžena Rošického (bývalém Masarykově) na Strahově, na němž se uskuteční i oba programy hromadných skladeb.

Ve středu večer 5. července (státní svátek) od 21.00 do 23.00 hod. bude po slavnostním úvodu předveden *I. program*, v němž se představí 11 hromadných vystoupení se závěrečnou skladbou *Pozdrav Tobě*, kterou zacvičí všichni cvičenci bez rozdílu věku a pohlaví.

Ve čtvrtek 6. července (státní svátek) od 14.00 do 16.00 hod. můžete být svědky *II. programu* opět s 11 skladbami a slavnostního zakončení sletu.

Vstupenky na hromadná vystoupení jsou k dispozici ve sběrnách Sazky již od 15. května, těsně před sletem i během něho v Tyršově domě, Újezd 450; 5. a 6. 7. přímo na stadionu

u pokladen. Vstupné pro dospělou osobu činí 200,- Kč, děti a mládež do 18 let platí 100,- Kč, děti do 6 let mají vstup zdarma, ale bez nároku na vlastní sedadlo.

Od neděle do úterý se v areálu Tyršova domu uskuteční tzv. pódiové skladby, v nichž vystoupí vždy od 16.00 hod. tuzemské i zahraniční jednoty, folklórní a pěvecké sbory.

Ještě před sletem můžete ve dnech 28.- 30. června vždy od 16.00 do 19.00 hod. sledovat na stanici metra Malostranská na Klárově před Valdštejnskou jízdárnou propagační vystoupení pražských jednot (aerobik, rokenrol, step, šerm, footbag, moderní gymnastika, folklór).

*

SLETY PO ROCE 1989

XII. všesokolský slet, první po pádu totality, se konal na Strahově v roce 1994. Proběhl po 46 leté přestávce, vystoupilo na něm asi 23 tisíc cvičenců, z toho 1800 ze zahraničí. Počet se samozřejmě nedal srovnávat s půl milionem cvičenců na XI. sletu v roce 1948, a tak se menšímu počtu cvičenců ve skladbách zajímavě přizpůsobila velkoplošná choreografie. První „novodobý“ slet byl také poslední, který proběhl na velkém spartakiádním stadionu, přesto byl důkazem, že Sokol opět žije. V Dobřichovicích, spadajících do župy Jungmannovy, navštívilo pouze 10 dorostenek a mladších žen pod vedením Evy Ballýové a Zdeny Slivenecké skladbu v tyrkysových dresech se žlutými míči v síťce.

Cvičenky: *Lenka Slivenecká, Jana Kyzlíková, Jana a Marcela Kecekovy, Šárka Humlová, Klára Jarošová, Zdena Slivenecká, Michaela Vinšová, Dana Smetanová, Pavla Kýhosová*

XIII. všesokolský slet v roce 2000 byl součástí Národních dnů sportu a kultury v rámci akce Praha – evropské město kultury. Pro menší počet cvičenců se konal na menším strahovském stadionu E. Rošického a 25 tisíc cvičenců předvedlo 12 společných skladeb. Náš Sokol reprezentovaly opět pouze ženy, tentokrát s moderním aerobikem v tyrkysových legínách, bo-lerku a bílé sportovní kšiltovce. Skladbu i přes nepříliš velkou podporu vedení zdejšího Sokola nakonec úspěšně nacvičilo 12 žen pod dohledem Martyiny Caldové.

Cvičenky: *Martina Caldová, Pavla Kýhosová, Zdena Slivenecká, Lenka Slivenecká, Jana Keceková, Marcela Keceková, Kateřina Vichová, Pavlína Neprašová, Jana Slanínková, Kateřina Tůmová, Dagmar Tomíková.*

XIV. všesokolský slet. Nyní jsou již skladby nacvičeny a proběhly i župní slety. V Dobřichovicích „tradičně“ nacvičovaly jen ženy. Nácvič devítiminutové skladby „To všechno přines čas“ vedly Jana Gemperlová a Jana Maxová, cvičební náčiní představují bubínky. Skladba je určena pro ženy středního věku, ale vzhledem k tomu, že se tu nenacvičovala ani skladba „Voda“ pro mladší ženy, ani „Léto“ či „Zpěv naděje“ pro starší ženy, pohybuje se náš věk v širokém rozmezí od svěžích třicítek až po čilé důchodkyně. Bubínky, které se dosud v hromadných sokolských skladbách nevyskytly, nabízejí jak potěchu pro oko diváka, např. obracením či nakláněním blánou vpřed či vzad, tak si přímo říkají i o zvukové zpestření skladby rytmickým tukaním rukou, klepáním o koleno, rameno, loket nebo bubínkem o bubínek. Cvičíme v bílém „bodyčku“ a růžové pink sukni na melodie písniček Suchého a Šlitra. Naše skladba jich nabízí hned několik: po úvodu a pochodu na Babetu se rozvlníme Motýlem, zatukáme do bubínků při Honky Tonky Blues, v mezihře twistujeme, „zčervenáme“ při diagonálním posunu bloků a končíme písní Evy Pilarové „Pojďte s námi doběhnout čas“. Dvakrát jsme jely na nácvičnou do Příbrami, jednou jsme hostily na secvičné v místní hale Bios ženy z Králova Dvora a Žebráku. Čeká nás další secvičná v Příbrami. V obci jsme předvedly skladbu 3. června, 10. června jsme s ní vystoupily v Komárově na župním sletu.

Cvičenky: *Jana Maxová (Kyzlíková), Blanka Plazzerová, Hana Kubíková, Věra Homolová, Pavla Kýhosová, Radka Radová (Svobodová), Zdena Slivenecká, Jana Váňová, Olga Ungerová, Věra Ježková, Jana Gemperlová, Zdenka Hochová a Libuše Brunclíková.*

Text připravila Jana Váňová za přispění Jany Maxové.

Po sobotním vystoupení v hale Bios – Sletová skladba žen To všechno přines čas:

Sedící zleva: Maxová, Plazzerová a Brunclíková.

Stojící zleva: Kubíková, Gemperlová, Kýhosová, Slivenecká, Váňová a Ungerová.

Výsledky voleb do Parlamentu ČR 2006 v Dobřichovicích

Č.	Název strany nebo hnutí	Volební okrsek											
		Číslo 1		Číslo 2		Číslo 3		CELKEM		PZ		ČR	
		hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%	celkem	%	celkem	%
1	Strana zdravého rozumu	0	0,00	1	0,16	2	0,34	3	0,17				
3	Balbinova poetická strana	1	0,19	3	0,47	1	0,17	5	0,28				
5	Právo a spravedlnost	0	0,00	2	0,31	0	0,00	2	0,11				
6	Nezávislí	0	0,00	0	0,00	1	0,17	1	0,06				
7	Česká pravice	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00				
8	Koruna česká	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00				
9	ODS	278	52,35	348	54,38	310	52,45	936	53,12	51,27		35,38	
10	ČSSD	102	19,21	119	18,59	120	20,30	341	19,35	21,35		32,32	
11	SNK Evropsíí demokraté	19	3,58	8	1,25	16	2,71	43	2,44				
12	Unie svobody - DEU	2	0,38	0	0,00	1	0,17	3	0,17				
14	Pravý Blok	0	0,00	7	1,09	2	0,34	9	0,51				
15	4 Víze	2	0,38	0	0,00	0	0,00	2	0,11				
18	Strana zelených	55	10,36	77	12,03	48	8,12	180	10,22	7,31		6,29	
20	KSČM	18	3,39	20	3,13	38	6,43	76	4,31	8,82		12,81	
21	Koalice pro ČR	0	0,00	2	0,31	0	0,00	2	0,11				
22	Národní strana	1	0,19	2	0,31	2	0,34	5	0,28				
24	KDU-ČSL	50	9,42	45	7,03	43	7,28	138	7,83	5,21		7,22	
25	Nezávislí demokraté - VŽ	2	0,38	3	0,47	6	1,02	11	0,62				
26	Strana rovnosti šancí	1	0,19	3	0,47	1	0,17	5	0,28				
	CELKEM	531	100,00	640	100,00	591	100,00	1762	100,00				
	Zapsaných voličů	702		854		761		2317					
	% účasti ve volbách		75,64		74,94		77,66		76,05			64,47	

Pozn. Volební okrsek č. 1 – celý pravý břeh

Volební okrsek č. 2 – levý břeh mezi řekou a Pražskou resp. Březovou

Volební okrsek č. 3 – levý břeh mezi Pražskou resp. Březovou a sev. okrajem obce

DEMOKRACIE, LID A DEMOKRATÉ

Moc ve státě vychází z lidu.

V letošním volebním roce je slovo demokracie skloňováno ve všech sedmi pádech a ohání se jím nejen představitelé skoro všech politických stran, ale i občané, kteří od listopadu 1989 vystupují jako přesvědčení demokraté. V souvislosti s tím mě napadají všelijaké otázky, které obvykle na veřejnosti nekladu, ale v tomto článku učiním výjimku.

Ve škole nám kdysi vysvětlili, že demokracie znamená vládu lidu, ale už nám neřekli, co to ten lid vlastně je. Člověk sice tuší, že je to něco jako zdravé jádro národa, ale co to jádro národa, a ještě ke všemu zdravé, je? A jak se vůbec pozná, že pan X. Y. či paní A. B. mezi lid patří a pan C. D. a paní N. N. nikoli? Leckdo může mít dojem, že americký prezident nebo někteří naši poslanci toho mnoho s lidem společného nemají, ale je to jenom pouhý dojem – třeba z lidu vzešli a nějaké stopy to na nich zanechalo. V antickém Řecku tvořili lid svobodní občané, kteří na rozdíl od cizinců a otroků měli občanská práva. Dneska u nás otroci nejsou a jak je to s cizinci, nevím. Někteří z nich možná mezi lid patří, nejspíše však nikoli mezi lid domácí, ale mezi lid cizí. A je nějaký rozdíl mezi lidem naším a lidem cizím? Neexistuje náhodou jediný celosvětový lid, jehož odnožemi jsou lid evropský, asijský, americký, africký, australský a antarktický? A je třeba lid evropský souhrnem lidu českého, slovenského, polského, německého, francouzského, ruského atd.?

Podívejme se, co o lidu praví encyklopedické slovníky. Podle Ilustrovaného encyklopedického slovníku (vydala ACADEMIA, nakladatelství Československé akademie věd, Praha 1981) může být za lid považováno všechno obyvatelstvo určité země, ale v jiném pojetí může být lid totožný s pracujícími třídami. V Ilustrované encyklopedii (vydal Encyklopedický dům, spol. s r.o., Praha 1995) se o lidu – s výjimkou lidu římského (populus Romanus) – nedovíte vůbec nic. Ve všeobecné encyklopedii UNIVERSUM (vydal Odeon, Praha 2000) se praví, že lid ve vztahu ke kultuře a dějinám je chápán jako souhrn příslušníků nějakého etnika, kteréžto pojetí je typické pro Evropu a odlišuje se od pojetí lidu jako občanů určitého státu.

Takže jsme se mnoho nedozvěděli. Nevím jak vy, ale já mezi lidem a množinou všech občanů státu cítím jakýsi rozdíl – mám dojem, že byly doby, kdy občané ještě neexistovali, ale lid už určitě byl. A mohu-li použít výše zmíněný termín pracujících tříd, skoro bych řekl, že babičku z Babičky Boženy Němcové by do třídy pracujících nikdo nezařadil, ale mezi lid patrně ano.

Když jsme si takto hezky vysvětlili, že vlastně nevíme, co slovo lid znamená, podívejme se, jak se to má s demokracií. Jak je uvedeno výše, je to vláda lidu, ale tato vláda může být samozřejmě tak různá, že to někdy ani vláda lidu být nemusí. Před válkou jsme měli demokracii, která byla později označena jako buržoazní, po roce 1948 u nás nastolili demokracii lidovou, o něco později nám zavedli demokracii socialistickou (někteří naši tehdejší představitelé se

dokonce domnívali, že je u nás demokracie, což byla zřejmě tak vysoká forma demokracie, že jsem o ní v žádném slovníku žádnou zmínku nenalezl) a nyní máme – konečně! – demokracii tak říkajíc normální. Ani dnes to však neznamená, že způsob demokratického vládnutí je jediný – jinak to vidí demokraté sociální, jinak demokraté občanští, křesťanští, evropští a jinak demokraté zelení, i když tito demokraté v názvu své strany demokracii nezmiňují. Žádná demokratická strana by však neměla zapomínat na to, že demokracie by měla být nejen vládou lidu, ale i pro lidi.

Na závěr ještě pár slov o přívržencích demokracie neboli o demokratech. Mezi demokraty se dnes počítáme skoro všichni - mám ale dojem, že si to o sobě myslí i leckterý hulvát. Dá se za člověka demokratického smýšlení, tj. za demokrata, považovat osoba, která - když ji na něco slušně upozorníte - na vás vyjede, vyčte vám všechno možné a nařkne vás z toho, že vaši předkové svrhli z Karlova mostu Jana Nepomuckého? Dá se říci, že má demokratické cítění ten, kdo bez ohledu na své okolí hlasitě „mobiluje“ nebo si pouští televizi tak, aby si ji mohl užívat co nejširší okolí? A to nemluvím o spalování plastů, o znečišťování veřejného prostranství odhazováním papírů a lahví, o bezohledné jízdě a dalších záležitostech, které přispívají „k blbě náladě“. Zdá se mi, že kromě demokracie, kterou už máme, by to chtělo, ó lide český, trochu víc slušnosti a ohleduplnosti.

HgS

* * *

DOBŘICHOVICE, MÍSTO K PŘEBÝVÁNÍ (?)

Koncem března napsala paní Luisa Geisslerová otevřený dopis p. starostovi Ing. M. Pánkovi. Protože redakční rada Kukátka byla jedním ze subjektů, který obdržel jeho kopii, uveřejňujeme jej v plném znění. Dopis totiž obsahuje řadu témat zralých i dle našeho mínění k zamyšlení či debatě. (Jistě ne náhodou se k podobně zaměřené úvaze odhodlal J. Neubert v dubnovém čísle Informačního listu na str. 2–3., jehož text byl zajisté další z inspirací k tomu, co hodláme níže navrhnout.)

Jistě by bylo lepší zveřejnit otevřený dopis již s odpovědí, ale ta nám v době uzávěrky nebyla známa. Přesto považujeme za nanejvýš příhodné se dotčeným tématům věnovat, dát prostor k debatě o naznačených problémech. Např. k pokáceným stromům i nové výstavbě se již v tomto čísle vyjadřuje Ing. Daniel Havlík v níže otitěném článku „Co je hezké na naší obci?“

To je tedy návrh redakce Kukátka: pojďme opět (a ne že bychom to v minulých číslech různými formami nedělali ...) klidně vést debatu - a třeba i spor – o věcech širšího dosahu, o tom, čím je naše obec, zda onou „vesnicí“, o níž píše paní Geisslerová, či již „městem“ (jak se tomu patrně papírově v blízké době stane), či něčím jiným (a pak tedy čím ...?) ... zda je to tak dobře, či zda bychom to chtěli či mohli nějak změnit a pokud ano, pak ovšem jak? Víme to? Tušíme? Jsme schopni to říci, pojmenovat? A dále: nejsme to občas i my sami, kdo si navzájem komplikujeme situaci a maříme pohodu a klid, třeba jen tím, jak se k sobě chováme,

a to i ve zdánlivě nepodstatných detailech, jako je třeba kouření na nádraží, aniž bychom se zeptali ostatních, zda jim to nevadí, ne-ohleduplným ku klidu venkova či předměstí a ku právům ostatních bytostí - většinou pěšáků - automobilismem, domovními a zahradními hřmotidly, hřmotícími v posvátných chvílích klidu, hlasitou hudbou, kterou nemohou neslyšet ti, kdo ji poslouchat nechtějí, špínou a odpadky odpadlými a nesklizenými, vandalismem (proč např. ona absurdně a zle spálená informační tabule před vilou generála Pellé?), netolerancí, agresivitou a přebujelou pýchou či agresivní nedůtklivostí ... Je to náš ale život, náš čas, prostor nám propůjčený, v němž máme unikátní možnost trávit nám určené chvíle hezké i chvíle jiné ... Pojďme se bavit nejen o lidech a věcech, ale i kouzlu ticha, o kráse vyhlídek a pohledů, vůních květů a „vůních“ výfuků, o hlasech cirkulárek a sekaček i o zpěvu ptáků, o kráse stromů přirozeně vzrostlých či počítačem generovaných, o užitečnosti trávy či betonu, o tom, zda se chceme a umíme poslouchat. ... Pojďme si povídat o tom, zda máme být obcí, kde se má dobře jezdit, nebo obcí, kde se má dobře a klidně chodit a žít ... a zda to vůbec jde dohromady a za jakých podmínek či pravidel ... neboť pravidla jsou občas dobrá věc a je i dobré je mít a respektovat, jsou-li podložena debatou a konsensem zúčastněných, což je zase další a klíčový problém hodný debaty. Možná si tak uvědomíme dosud jen tušené souvislosti jednoho s jiným či všeho se vším ... Obraz spojených nádob je totiž povýtce aktuální ...

Redakce

*

*Obecní úřad Dobřichovice
starosta Ing. Michael Pánek
Otevřený dopis.*

Pane starosto,
obracím se na Vás s následujícími dotazy:

Z důvodu silného znečištění ovzduší, které se pravidelně opakuje každou zimní topnou sezonu, jsem již před dvěma lety prostřednictvím pana Hampla žádala obec, aby dobřichovické občany seznámila se zněním zákona č. 86 z r. 2002. V něm se praví, že je zakázáno obtěžovat spoluobčany hlukem, světlem a kouřem. Dožadovala jsem se toho v naději, že lidé takto informovaní se začnou více brát za svá práva – tedy o právo nebýt obtěžován, právo dýchat. Představovala jsem si, že bychom v naší obci mohli touto cestou začít řešit otázku kouřících komínů. Všichni známe situaci: většina dobřichovických domů byla připojena na rozvod plynu, což pro každého z nás znamenalo nemalou investici. Tím to ovšem nekončí – topení plynem nás stojí velké peníze i nadále a levněji nebude. Ovšem odměnou je nám osm měsíců v roce (průměrná délka topné sezony) nedýchatelného vzduchu, zamořeného těmi, kdo ve snaze ušetřit topí:

1. buď tím nejlevnějším hnědým uhlím
2. nebo palivem tomu kterému kotli nevyhovujícím
3. anebo prostě vším, co jim přijde pod ruku.

Jsou to lidé, kteří nejenom postrádají schopnost myslet na jiné, ale nemyslí ani sami na sebe a své blízké. Protože, marná sláva, jejich takto vyrobené karcinogeny dýcháme všichni bez rozdílu. ... A s námi naši psi, naše kočky, ptáci, stromy ... Neunikne zkrátka nikdo.

Dobře. Takoví lidé prostě na světě jsou. S tím nenaděláme nic. A nemyslím si, že by se český národ nějak výrazně lišil od těch ostatních. Lišíme se jen v tom, co si necháme líbit. V sousedním Německu, Rakousku a jinde jsou bezohlední lidé samozřejmě také. Jde jen o to, že ti ostatní jim to s podporou dobře fungujících zákonů nedovolí.

Náš zmíněný zákon je zatím bohužel nedokonalý v důkazním smyslu, protože v dodatku se praví, že kontrolní odběr sazí z komína (tedy důkaz o tom, co tím komínem proletělo) lze nařídit pouze výrobním objektům, nikoli soukromé osobě. Přestože si stále myslím, že náš problém se dá řešit obecní vyhláškou, na kterou má každá obec právo, smírůj se s faktem, že bez stoprocentní podpory zákonem ji nevydáte. Myslím také na ty, kteří nezamořují ovzduší z bezohlednosti, ale prostě proto, že jim jejich příjmy topení plynem nedovolují. Proto navrhuji netrestat „zlobivé“ ale odměňovat ty, kdo se snaží.

Ptám se tedy: nemohli bychom požádat EU o dotaci a přidat každé ekologicky topící rodině řekněme ¾ rozdílu, vzniklého mezi topením levným uhlím a plynem? Třetina nákladů by sice připadla obci, ale to přeci není tak mnoho. Mohli bychom být první vlašťovkou v komplikovaném povodí Berounky, v oblasti, která svou specifickou povahou (vlhkost řeky, která zplodiny zadržuje a kde zatím stačí 10 komínů v době inverze zamořit celou obec) vyžaduje mimořádný přístup.

Až se k nám přidají okolní obce, budeme mít časem možnost i v zimě „chodit na vzduch“. Budeme si užívat přírody namísto dnešního stavu, kdy zabarikádování doma za neprodyšně utěsněnými okny čekáme na jaro ... (abychom si zas čtyři měsíce v roce procvičovali dýchání).

Druhý dotaz se týká toho, co máme kolem sebe; v čem žijeme. Toho, co vzniká a co zaniká.

V centru naší obce vyrostl dům, který sem nezapadá ani výškou, ani svými rozměry. My přece bydlíme na venkově proto, že právě tohle se nám líbí a těžce neseme, pokud se naše vesnice začíná měnit v město. Protože až budeme chtít ve městě bydlet, tak se tam přestěhujeme ...

Od počátku stavby zmíněného domu jsem se obávala o osud krásných stromů, lemujících ulici 5. května. Stavení úřad mě ujistil, že kácet se nebude.

Včera padly dva. Novým dotazem na stavebním úřadě bylo zjištěno, že investor stavby dostal povolení kácet před třemi týdny.

Nejsem zdaleka sama, kdo je pobouřen. Nejsem sama, kdo si váží přírody, stromu, který tady 50 či 100 let roste, dělá, jak nejlíp umí, aby jej pak někdo zničil jen proto, že stojí v cestě. Že se plete. Ty stromy tu přece byly dávno před tím, než plánování stavby vůbec začalo; a tak s trochou úcty mohl budoucí dům stát o kus dál, nebo být o pár metrů kratší. Pane starosto, už jste viděl plot, který výklenkem obkročuje vzrostlý strom? Já ano. Nejedem.

Každý člověk, ať už vědomě, či podvědomě počítá s tím, že tak, jak on se chová k okolnímu světu, bude se tento na oplátku chovat k němu. Chovám-li se tedy ohleduplně a vnímám potřeby ostatních (přírody nevyjímaje), očekávám, že stejně bude zacházeno i se mnou. V Dobříhovicích žije spousta slušných lidí. Těch, co třídí odpad, dají si práci s odvozem odpadu nebezpečného, neohrožují zdraví svých bližních karcinogenními zplodinami, starají

se o své psy a nenechají je brouzdat po ulicích, nerozhazují kolem sebe, co nepotřebují, v momentě, kdy to potřebovat přestali ... Prostě vnímají kromě sebe i všechny a všechno kolem. Jistě by ocenili, kdyby i oni byli vnímáni stejným způsobem. Kdyby s nimi bylo počítáno. Kdyby obecní rada, která po dobrozdání odborníka o vykácení zmíněných stromů definitivně rozhodla, myslela na to, jak oni to vnímají. Život přece není jen o penězích a jednoduchých praktických řešeních. Lidem je prostě těch stromů líto.

Jsou ale zklamáni předchozími zkušenostmi, mají pocit, že nemá smysl se ozývat a o cokoliv se snažit, protože to téměř nikdy nikam nevede. Že s nimi zkrátka není počítáno. Pane starosto, počítáte s námi?

*Luisa Geisslerová
V Dobřichovicích 29. 3. 2006*

Na vědomí:

Knihovna v Dobřichovicích, Dobřichovické Kukátko

* *

CO JE HEZKÉ NA NAŠÍ OBCI?

Diskuse při rozšířeném pracovním jednání obecní rady a na obecním zastupitelstvu při projednávání změny územního plánu, některé názory v otevřeném dopisu paní Geisslerové starostovi, zveřejněném v tomto čísle Kukátka, a článek pana Neuberta v nedávném Informačním listu mě vedou k úvahám, jakým směrem by se měla výstavba v Dobřichovicích ubírat.

Jedna z otázek autora článku v Informačním listu zní „Co je hezké na naší obci?“ Bylo by zajímavé zjistit názor obyvatel Dobřichovic, co považují za hezké a naopak, co se jim nelíbí.

Většinou mají lidé až nekriticky kladný vztah k místu, kde se narodili, nebo kde prožili většinu svého života. Jsem jedním z nich. Mám Dobřichovice velmi rád a nelibě nesu jakoukoliv kritiku na podobu naší obce. Při hovoru s lidmi bez vztahu k obci a vyslechnutím nezaujatého pohledu si však možná připustíme, že se naše obec neřadí mezi malebné a urbanisticky zajímavě řešené obce jako celek. I když v posledních letech bylo, ať již obcí, nebo soukromými investory, vykonáno mnoho pro její zlepšení – kanalizace, plynofikace, vodovod, most, lávka, přístavba školy, nové komunikace v centru obce, náměstí, nové obchody a služby, oživující se zámeček, umělecká díla ... Přesto je nezbytné ujasnit si, jak pokračovat dál v běžné výstavbě. Částečně by tomu mohl napomoci regulační plán některých částí obce, částečně určité regulační prvky ještě nyní v rámci dokončování změny územního plánu. A určitě by mohla pokračovat diskuse na stránkách Kukátka a Informačního listu.

Co bychom chtěli? Většinou se asi shodneme na zásadě, která byla zapracována do územního plánu již před 10 lety a s níž souhlasí i stávající zastupitelstvo: nechceme Dobřichovice rozšiřovat plošně; nechceme zastavět pole a zeleň kolem obce. Jinými slovy: nechceme rozšiřovat intravilán obce. Další rozvoj spočívá hlavně v zástavbě volných ploch uvnitř obce a k případným přestavbám stávajících objektů. Zde už se ovšem názory na podobu liší.

Dobřichovice nejsou klasickou vesnicí s malebnou návší, historicky vznikly kolem křížovnického „zámku“ a statku, kolem dnešních ulic 5. května a Palackého, jejichž křížení bylo symbolickým středem obce. Necitlivé demolice v éře komunismu a stavba nákupního střediska Jednoty střed obce nevratně poznamenaly. Výstavbou společností DOB-Invest jsme se v letech 1999 – 2001 pokusili centrum obce v tomto místě začít nově budovat. Vzniklo Palackého náměstí, několik nových obchodů a provozoven a řada bytů. Podle reakcí mnoha lidí si myslím, že se záměr malého náměstí architektům podařil. Nynější výstavba z druhé strany nákupního střediska by měla centrum uzavřít z druhé strany. Několik dalších obchodů, byty, malá pěší zóna. Vznikající nová ulice, či veřejný prostor, kterému zastupitelstvo obce již přiřklo pojmenování „V Zahradách“. Na konečné hodnocení práce architektů bude prostor po úplném dokončení obou plánovaných objektů (nyní dokončen první z nich). Nicméně je faktem, že naše objekty i obcí realizovaná rekonstrukce první části ulice 5. května vtiskly středu obce trochu městský charakter. Nechci nijak výrazně přeměňovat ráz Dobřichovic z vesnice na město, ale obestavět budovu Jednoty novými polyfunkčními domy považuji za vhodné. Třeba se i NS Jednota jednou promění v hezčí objekt. Pokusil jsem se tomu pomoci. Řadu měsíců jsme jménem DOB-Investu jednali s vedením družstva Jednota o možnosti vybudovat na střeše jejich domu několik podkrovních bytů nebo nebytových prostor a přitom dát celému objektu novou podobu. Marně. K dohodě nedošlo. Předpokládat, že by obec nebo nějaký investor budovu Jednoty vykoupil a zboural, je málo pravděpodobné. A tak zbývá doufat, že družstvo Jednota samo dokáže dům opravit a opticky začlenit do nové podoby středu obce.

Jak má být střed obce veliký? Kde je možné stavět obdobně vysoké domy a kde už nikoliv? Diskusi možná také vyprovokoval nový investor (firma Wax Museum), který koupil bývalé statky v Palackého ulici – čp. 25 a 26 – a radě obce předložil záměr výstavby většího bytového domu. Tedy jakou vlastně chceme mít v budoucnu celou Palackého ulici? A nejen ji. To je práce pro urbanisty i prostor k debatám.

A ještě k pokáceným stromům u výstavby DOB-Investu. Paní Geisslerová kácení kritizuje, několika jinými občany jsem byl naopak upozorněn na špatný stav těchto stromů a nutnost vykácení. Stromy výstavbě DOB-Investu nepřekážely, ale nové a zdravé stromy budou v daném místě vhodnější. Navíc obec zahajuje rekonstrukci druhé části ulice 5. května od křížovatky s Palackého ulicí po ulici Fügnerovu. Bude se jednat o pokračování rekonstrukce již realizované části ulice 5. května od Vítovy po Palackého a stromy a zeleň jsou také součástí projektu.

Daniel Havlík

* * *

PROBLÉMY NAŠICH ČTENÁŘŮ

Obdrželi jsme na vědomí dopis dobřichovického občana, kterým žádal obec o pomoc v situaci, kdy někdo svévolně zlikvidoval živý plot u jejich domu. Podle našich informací se viníka podařilo vypátrat a došlo k dohodě o náhradě škody. Případem se proto nebudeme dále zabývat

a jsme potěšeni alespoň dosaženým smírem. Je to vlastně další příspěvek k výše probíraným tématům a k navrhované debatě.

A průvodní dopis, doprovázející kopii dopisu obci a chválící Dobřichovické Kukátko, nás potěšil. Děkujeme.

Redakce

Z HISTORIE

Pokračování vzpomínek p. Františka Havlíka, zapsaných v Pamětní knize obecné školy dobřichovické

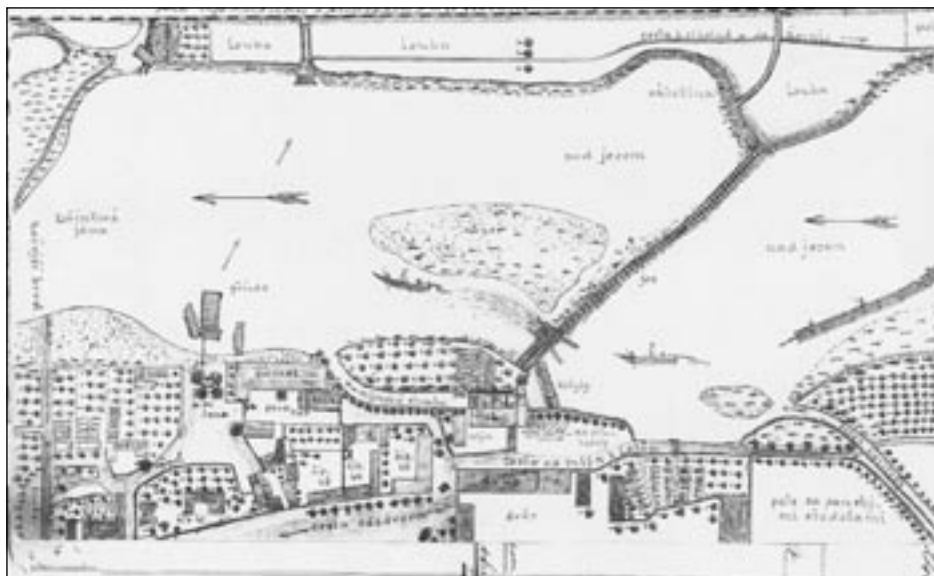
Vážení čtenáři, ve 3. a 4. čísle loňského ročníku Kukátka jsme začali otiskovat zajímavé vzpomínky p. Františka Havlíka na život v Dobřichovicích ve 2. polovině 19. století. Pan Havlík (narozený r. 1855 jako deváté z 13 dětí mlynáře Františka Havlíka a jeho ženy Anežky) strávil v Dobřichovicích dětství, studoval pak v Praze a tam poté i pracoval co c. a k. vrchní účetní rada pro kanalizaci Vltavy a Labe na pražském místodržitelství. Do Dobřichovic se však stále vracel, a to nejen na příležitostné návštěvy, ale hlavně ve vzpomínkách, které nesmírně zajímavým stylem sepisoval a doplňoval pozoruhodnými ilustracemi. Jeho záznamy vzbudily nebývalý ohlas nejen pro svoji autenticitu, nýbrž také pro značnou informační hodnotu, zejména o tom, o čem zpravidla oficiální záznamy mlčí, a proto jsme se rozhodli uveřejňovat postupně další pasáže. V dnešním pokračování s Vámi tedy budeme listovat jeho vzpomínkami na dobřichovický zámek a jeho okolí, zapsanými v Pamětní knize Obecné školy dobřichovické, a opět se pokusíme zprostředkovat i některé z půvabných a cenných ilustrací, jimiž své zápisky F. Havlík obohatil.

Od fořtovny mohlo se cestou podjeti pod dráhu k řece, k přivozu, aneb se mohlo dále podél pozemků u dráhy, která zde bývalé pozemky rozpoltila, k panské cihelně a hájovně směrem k Řevnicům. Cesta vedla dříve po rovině, pod lesem, musila ale být přeložena při stavbě dráhy, takže odbočuje poněkud na stranu a značně tu stoupá do vrchu, potom zase klesá z vrchu, nežli dojde do půvabného údolíčka, kde stávaly o samotě hájovna a cihelna (Lety Pod lesem) a kde nyní postaveno je několik půvabných vil. Hajným tu býval rázný pan Velebil, jenž při řeči rychle poněkud zadrhoval, později byl tu jeho syn. Cihlářem byl tu pan Snopek. K životní potřebě byla tu vyhloubena značně hluboká studna, z které se okovem váživala výborná, ledově studená a občerstvující voda. Neopomenuli jsme nikdy o vodu požádati, kdykoli jsme sem šli, buď na ostružiny, borůvky, červené jahody, houby i lískové oříšky, čehož les vždy hojně poskytoval a nikomu ani nenapadlo, aby trháni bránil.

My vrátíme se odtud po překročení dráhy podél vrbových bujných náklí, které dávaly značnou úrodu trávy na zeleno pro dobytek a na podzim vrbin pro pletáky, podél břehu krásného olšami k jezu mlýnskému, kde pod jezem dlouho se ukazovala špička lodě, říkalo se

šifů, který naložen kamenem při proplavování zde se potopil. Býval zde vodou vytvářen značný vír – říkalo se zátočina a já proto soudím, že asi při opravě strženého jezu k zmírnění prohlubně byla tu loď s kamenem schválně potopena. Také se říkalo, že jindy vrata v jezu k proplavování vorů a šifů byla při pravém břehu řeky a ne blíže mlýna, jako bývalo později. Tehdy, nežli byla postavena dráha, dopravovalo se totiž ještě všecko snad dříví z lesů královských a od Zbiroha, tedy ze západní oblasti Čech, po vorech a šífech po řece, která byla pro plavbu tu udržována. Lidem zaměstnaným plavbou vorů říkalo se pramenáři a oněm na lodích šífaři. Proti proudu vrata v jezu vytahovaly se šífy pomocí dlouhých lan a provazů, na které se připřahali koně, které pak šífy proti vodě dále vytahovali. To vše již zmizelo, takže dnešní obyvatelé by tomu skorem sotva věřili, že tu plavba dosti čilá bývala.

Podél zvlněné zátočiny po panské louce přišlo se k přívozu, kde vstoupivši na loď buď sami jsme se převezli, neb někým starším, ne-li přívozníkem samým, byl-li tu právě, na druhý břeh jsme přepraveni bývali. Přívozník, starý Holcát – muž sluncem a vzduchem dohněda

opálený, vrásčité tváře, neholeného vousu, větrem rozčuchaných vlasů pod naraženou čepicí - nikoho nepustil jen tak bez poznámky jako: Kam vás panstvo zase čerti nosili? Kde jste se hrabali? Že vás sojka nekopla! nemohu opomenouti prozraditi. Také míval ve zvyku, když my a třeba i velcí lidé, do lodě již jsme vstoupili, že bez zvláštní jakés příčiny si řekl: Jděme na druhou! a přinutil všechny, aby z lodě vystoupili a šli na loď druhou, s kterou převážel. Mohl si všechno dovoliti, nikdo mu to neměl za zlé, jeho choutkám už každý uvykl, on také s tím snad nic zlého nemyslí, byla to jen jeho obvyklá řeč, aby čas ušel, vždyť jsme od přívozu neplatili. Od převezení plativali jen lidé cizí, domácí měli vesměs předplaceno ročně, paušálně, chudí

se převáželi vůbec zdarma. Od přívozu platíval se 1 krejcar, od trakaře 2 krejcarry, za dobytek 2–3 krejcarry, od vozu 5–10 krejcarů. Vedl-li někdo krávu, nebyla brána do lodě, nýbrž do lodě vstoupil pouze její průvodčí, kráva musila držena za provaz vzadu za lodí řeku přebrodit či přeplavati, bylo-li někde místo hlubší. Přívoz měl Holcát na léta najatý od obce a bydlel v přívoznickém domku (č. 39 na levém břehu), který se nacházel tam, kde je nyní výběřčí domek u mostu, ale o něco dále. Domek stál v zahradě ovocné, před ním byla zahrádka zelinářská na vyvýšeném kamenném tarase. Holcát měl tuším dva syny, Antonína doma a Josefa v Hlásné Třebani, kde byl také přívozníkem. Vedle přívozu zabývali se také všichni lovením ryb do sítí, saků či pytlů, košů proutěných, na udice, provázky atd., a to jak doma, tak i jinde, kde buď ryby sami vykupovali, neb jen lovení pro druhé obstarávali. Mívali také proto ryby vždy v zásobě v haltýři, někde v řece zakotveném. Obyčejně býval velký haltýř v mlýnské strouze pod zámkem, kde byl řetězem neb lanem přivázán ke dvěma velkým vrbám tam k vodě skloněným. Také prodávali tomu, kdo pro ně přišel obyčejně jen od oka na váhu. Byli všickni veliké, hranaté, statné postavy, hrubší povahy, praví vodní muži, ničeho se nelekali, ani nebezpečí při převážení při větší vodě. U přívozu mívali vždy velký prám na převážení vozů a dobytka nebo většího množství lidu, kupř. při procesí, měli i dvě větší pramice k převážení lidí a menší štíhlé a úzké čejky rybářské, na kterých také převáželi osoby při velkých vodách. Při převážení používalo se bidel zvaných sochorů, na dolejší konci železným háčkem neb okovcem okovaným. Vesel se u nás nepoužívalo nikdy. Lodě přistávaly a bývaly uvazovány při břehu pod budovou zámeckou, neb až před sv. Janem, zvláště při větší vodě, když tato dosahovala až k zámku. Prám přistával při dřevěném můstku výjezdném, k tomu zvlášť z trámů zhotoveném, od prámu k břehu skloněném, který býval po obou koncích opatřen silnými řetězy a dřevěnými kroužky k zaklesnutí při upevnění prámu. Můstek sám přípevněn byl dlouhým řetězem či lanem k břehu, kde k tomu zaražen byl silný kůl. Na stavení neb tarase bývaly po lovu rozvěšovány sítě rybářské, aby uschly a také aby se nadělané snad trhlíny mohly opravit. My děti mívaly jsme i o ty sítě značný zájem a v srdcích touhu, aby tak byly naše a mohly jsme si s nimi také zavoliti. Po Holcátech pachtoval přívoz p. Kouša, který tuším vydržel tu až do postavení mostu.

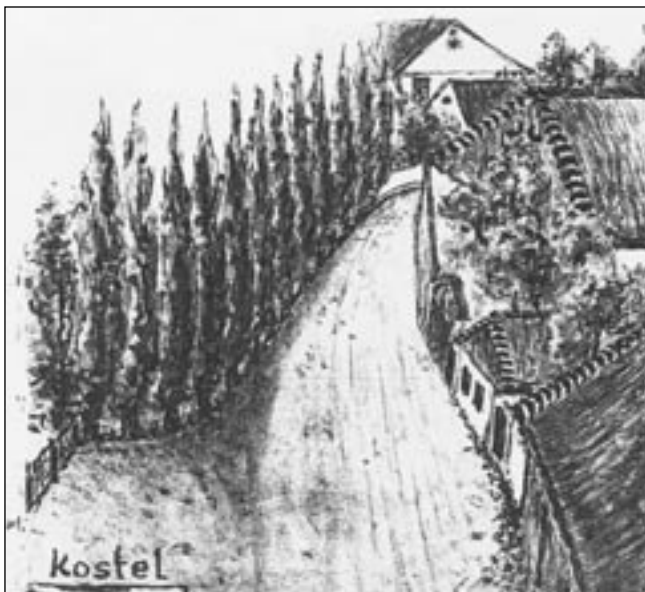
Na břehu řeky vypínala se do výše stará zámecká budova, sestávající vlastně z několika částí, dle toho, jak v různých dobách po nastalých pohromách a požárech bývala zase vždy znovu stavěna a upravována. Budova bývala kryta šindelem dřevěným, tento nahrazován byl zčásti taškami, prejzy, háky, jak právě doba a výroba v cihelně to dovolovala. Při budově zámecké směrem k sv. Janu bývala vždy zahrada zelinářská, kde pěstovány bývaly vzácnější zeleniny, hojně také chřest (špargl), po zdích pnuly se široké keře révy vinné, meruňk a broskví, také sliv, v koutech bývaly mohutné keře lískových ořešín, zvaných oříškoš královský, s červenými jádry. Zahrada ohrazena bývala vyšším prkenným plotem se sloupky z cihel a cihlovou podezdívkou. Před zahradou stály čtyři košaté vysoké lípy, v jejichž středu, jako všude jinde, socha sv. Jana Nepomuckého, obehnaná kol kolem úzkou, do ostrého hřbetu vyhraněnou zídou s vrátky z latěk. Zídka byla as opatrnými předky takto vymyšlena, aby po ní nemohli mladí potomci, kdyby to byli nezbedové, běhati. Vrátko uzavírala se na zámek, k němuž klíč uschovával vždycky p. farář sám. Obličejem je socha obrácena k obci. Za sochou

bývala položena dlouhá lavice, obyčejně ze starého prkna z prámu neb lodě, aby na ní nalézali odpočinek občané, kteří sem dle možnosti, zvláště ale o nedělích a svátcích, docházeli, aby se všelijak pobavili, co se vyskytlo v obci, okolí i širším světě vyposlechli, co se dalo také zkritizovali a proklepli. Říkalo se tomuto zasedání burza. Na budově zámecké bývaly směrem k řece naznačeny sluneční hodiny. Na věži nad zámkem k nebi čnějící byly hodiny kolečkové, bicí, které ale obyčejně nešly, říkalo se, že jsou porouchány, ale snad také bylo někdy opomenuto je natáhnouti. Ve věži byly tuším tři zvony. Zvonek nejvýše zavěšený byl umíráček. Opodál před stavením, kde bydlíval pan starý, byla před oknem ještě jedna mohutná lípa, která však časem byla odstraněna, ač i té je škoda. Od přívozu bylo možno vycházeti neb vyjížděti po straně levé k zámku, ale též k obci; šlo-li se – jak bylo zvykem – přes dvůr hostince u Malíků, později u Balounů (č. 42). Do obce od přívozu chodilo se a jezdilo pravidelně cestou napravo vedoucí – směrem ku škole. Do zámku vcházelo se dvířky, neb vjíždělo vraty a stejně tak vycházelo se neb vyjíždělo zase opačně na straně protilehlé. Po levé straně byl vchod do budovy zámecké vysokými tmavě natřenými dveřmi, starým kováním opatřenými, které se otvíraly, když se bylo silně zvoncem pomocí drátěného vedení trhlo. Před vchodem stávaly dva dobře urostlé kaštaný, které nádherně červeně kvetly. Nevím, kdo si získal zásluhu o jejich odstranění, ale nikomu zde nepřekážely, jen že snad někdy při dešti z nich padaly větší kaštaný na dlažbu a schody přede dveřmi. Soudím, že je těch stromů věčná škoda a měly by se na témže místě zase vsaditi stromy, aby se ta krása jejich obnovila. Postará se o to někdo?

Také tu stály osazený 2 neb 4 kamenné, ze sliveneckého červeného mramoru tesané patníky, tuším osmihranné, s hlavicemi na způsob tureckého turbanu, jak tenkrát bylo vkusem. V zámku bylo obydlí p. faráře, jaksi všední, s kuchyní, ale bývala tu pec na pečení chleba i jiného pečiva. Bývaly tu i přípravy pro nutné a obvyklé hostiny, také sušárna na ovoce, udírna, nádržka na ryby atd. Po širokých dubových schodech vcházelo se do 1. patra, kde nalevo byl vchod do věže a napravo do velké, prostranné, dlouhé, mnoha okny do dvora vedoucími osvětlené, cihelnými červenými dlaždicemi opatřené předsíně, z které se mohlo vcházeti do jednotlivých sálů a pokojů, z nichž byla pěkná vyhlídka na řeku a protější zalesněné vrchy za řekou. Dále po chodbě přišlo se na tzv. starou kruchtu nad hlavním oltářem a odtud po točitých schodech do sakristie. Šlo-li se předsíní ještě dále, přišlo se k pokojům, kde byl farní úřad a na konci byt pro p. kaplana. Zde přicházelo světlo na chodbu zamřížovaným oknem, kterým bylo viděti na mlýnskou strouhu, ostrov a mlýn sám.

Po pravé straně chodby byly ještě dveře, kterými se vcházelo po kamenných schodech do dvora – a okna, kterými bylo viděti do kostela. Tam klekávalo neb stálo při službách božích panstvo ze dvora, na konci pak byly dveře na kruchtu. Zde stály uprostřed varhany, před nimi dřevěné lomené zábradlí z kuželíc. Za varhanami byla ještě také starodávná skříň na hudební nástroje a noty, asi 4 lavice kostelní, neboť také sem docházeli věřící se posaditi, někdy si i podřímnouti při kázání. Kostel byl poměrně malý, někdy nedostačoval, že lidé musili i na chodbě a před kostelem stát; tu bývala i kruchta přeplněna. Na pultech bývaly rozloženy zpěvníky a noty, z nichž se zpívalo. Po stěnách rozvěšeny bývaly všelijaké foukací mosazné trumpety, lesní rohy, dlouhé trubky intrádní, v koutě u varhan stála basa, strunami k varhanům

obrácená, za varhanami dva měděné tympány, čili bubny s dvěma paličkami křížem přes sebe složenými atd. Na pultech bývaly ještě také větší, silné knihy švabachem tištěné, v hnědých starých kožených deskách to svázané kancionály. Zpěváci stávali při zábradlí, žáci před varhanami. Pan učitel, seděl-li u varhan, byl obrácen ke kostelu zády a musil vše pozorovati v zrcátku, které viselo nahnuté na varhanách nad jeho hlavou. Bylo to dosti obtížné, zvláště v zimě,

kdy se zrcátko opotilo, neb také při slavnostech, jako byla půlnoční neb roráty, když se musilo svítiti. Měchy varhan zdvihaly se pomocí dvou po straně umístěných řemenů, které měly na koncích zašité dřevěné válečky, aby snad do varhan nevklouzly. Měchy tahal některý ze žáků, o nedělích a svátcích hrobník Velebil z Karlíka, jehož to bylo vlastní povinností jako kalkanta.

Že naše dětství, z jehož doby toto říkání pochází, pohybovalo se neustále mezi školou a kostelem nelze zapomenouti, neboť lid byl nábožný a všeobecně pořádku dbalý a dle toho také své dítky vychovával, ať zámožnější, či chudší, v kostele a škole byli si všichni rovni. Kostelní slavnosti nebudu popisovati, byly as podobné jako jinde. Do kostela chodilo se průvodem v párech téměř každodenně, neboť pan učitel musil hráti na varhany, takže vyučování mohlo počítí teprve po mši. Někdy šlo se také na pohřeb, někdy s procesím, jako v prosebních dnech na jaře, kdy se přicházelo také až do kostela v Řevnicích. V adventě chodilo se do kostela za tmy na roráty, svítilo se lojovými svíčkami, které se zastrkávaly do železných svícňů, zabodnutých v zábradlích kruchty. Ohořelý knot ostříhoval se nůžkami, kterým se říkalo kratiknot, někdy také někdo utrhl knot nasliněnými prsty, přičemž buď že se spálil, neb aspoň počernil. Roráty, půlnoční, jitřní – nesměly se nikdy vynechat. Pak následovaly: sv. Blažej se svíčkami, Hromnice, popelec, neděle Květná s kočíčkami, Velikonoce - pašije, obstarání řehtání a klapání místo velikonočního zvonění, ministrování u Božího hrobu, slavné vzkříšení, Boží tělo s oltářů, pouť sv. Prokopa v Karlíce, kde bývalo na prodej hojnost hraček, harmonik, perníku a jiných mlstotín, zejména i raných třešní – májovek čili jánovek atd. Kostelnictví obstarávala rodina p. Řezníčka, truhláře, který měl domek na drahách a mimo jiné vyráběl také rakve. *(Pokračování)*

Zaznamenala Jana Váňová

UMĚNÍ NA ZÁMKU

V pátek 12. května v podvečer jsme na pozvání otištěné v dubnovém čísle Informačního listu, ale hlavně díky tomu, že tak rozhodla má žena, společně navštívili vernisáž výstavy obrazů, plastik a fotografií, která se uskutečnila v prostorách křižovnického zámku. Hned na začátku jsme viděli, že původní záměr „přijít trochu mezi lidi“ překonává naše očekávání, neboť zájemců o shlédnutí vystavovaných obrazů, plastik a fotografií bylo tolik, že se do sálu s občerstvením téměř nevešli. K poslechu hrála po celý večer skupina produkující ve vlastním aranžmá keltskou hudbu, a to ve složení kytara (V. Veselý), housle (J. Veselý), keltská harfa (Sean Berry z New Castle) a zobcová flétna (A. Hrubá). A byla to muzika zajímavá a neotřelá, která byla s vystavenými díly v harmonickém souladu (jak by umělecký kritik, kterým nejsem, nepochybně řekl). K hodnocení výtvarných děl nejsem ani trochu kompetentní, ale mnohá mě zaujala svou nápaditostí i provedením. A podle toho, co jsem zaslechl, a také z rozhovorů s některými přítomnými, mám dojem, že oslovila nejen mě. Byla to díla umělců J.A. Pacáka, T. Bíma, M. Landy, U. Delgera, V. Dyntara, J. Řehny, J. Neuberta, M. Novotné, M. Hyksy a Š. Látala.

Atmosféra celého jarního podvečera na zámku byla příjemná a osvěžující – bylo na co se dívat, co poslouchat a také o čem přemýšlet. Kdo se na ni zašel podívat do 27. května, kdy výstava skončila, určitě nebyl zklamán.

HgS

* * *

V DOBŘICHOVICÍCH BYLO DOBŘE

Když se v sobotním odpolední začaly z nádvoří dobřichovického zámku ozývat zvuky bubnů, bubínků a nejrůznějších perkusí, bylo to neklamně znamením, že se začala koncertní část festivalu Umění na zámku, který tu byl pořádán ve dnech 12. a 13. května. V pátek se konala vernisáž výstavy obrazů, plastik a fotografií, v sobotu pak odpoledne divadelní představení pro děti v podání souboru **Buchty a loutky**, a v podvečer koncert. Zahájil ho soubor **Létající koberec**, při jehož sugestivních rytmech jsem na nádvoří přicházel, prohlížel si výstavu a posléze se usadil do improvizovaného hlediště. Po hudbě, která posluchače přenášela někam do Afriky a na Blízký východ, přišla kapela, která hraje to, čemu se říká keltský rock. Šestice výborných muzikantů se jmenuje **Dick O' Brass** a její hudba má původ v Bretani, Irsku a Skotsku. Dominantním zvukem tu jsou dudy, flétny, irská píšťala a bretaňský bombard, to vše v podání Tomáše Nedělky, hlavního zpěváka kapely, kterého doprovázejí housle, keltská harfa, kytara, baskytara a razantní bicí. Tuto výbornou kapelu večer vystřídal skupina **Bran** hrající

hudbu podobně laděnou, protože jejím šéfem je muzikant pocházející z Bretaně, David Pajot. Ten zpívá a hraje na klarinet, nejrůznější píšťaly a bombard. V kapele je vedle nezbytné kytary a baskytary také akordeon, nechybí ani housle, příčná flétna a perkuse. Bretaňská hudba je velmi podmanivá, dokáže posluchače strhnout nejen k poslechu, ale i k tanci, takže když David vyzval publikum, aby se přišlo naučit tančit gavotu, byl prostor před pódiem rázem plný.

Nestálé sobotní počasí asi odradilo některé potencionální návštěvníky, ale i tak byla účast dobrá a na nádvoří vládla srdečná atmosféra, o kterou se postaral také konferující herec **Tomáš Karger**. Chci poděkovat obětavým organizátorům a přimlouvám se za další podobné akce v hezkém prostředí zámeckého nádvoří, protože mají mnohem příjemnější a osobitější atmosféru než některé obří monsterfestivaly.

Ivan Kott

* * *

KULTURA V DOBŘICHOVICÍCH NA ČERVEN

11. června, neděle, 19 hod. - křižovnický zámek

křeslo pro hosta: **HELENA TŘEŠTÍKOVÁ**

16. června, pátek, 20 hod. - křižovnický zámek

koncert: Korsické písně – korsicko-maďarská skupina **GHJALLINELLA** pod vedením houslistky **Agnes Kutas**

vstupné: 80,- Kč

18. června, neděle, 15 hod. - křižovnický zámek

MALÉ DIVADÉLKO: O SNĚHURCE

24. června

ROCKAFEST – hudební festival (organizuje Rock Cafe)

22. - 27. června

stanové divadlo ANPU v Dobřichovicích u lávky pod mostem

Divadelní představení, workshopy pro děti i dospělé, koncert houslisty J. Hrubého – vše se odehrává v mobilním divadelním ŠAPITO. Je to stan navazující na dávnou tradici kočovných divadelních společností, který putuje českými městy a vesnicemi. Je nejen divadlem, ale i koncertním sálem, dílnou či hospodou. Stan má v průměru 20 m a pojme 130 až 150 diváků.

Poznámka: Vladimír Mišík, který zde měl vystoupit bohužel vážně onemocněl, místo něj vystoupí v **úterý 27. 6. od 20 hod skupina Kukulín s J. Hrubým.**

ÚSPĚŠNÝ FOTBALOVÝ ROČNÍK 2005/2006

V době, kdy budete číst tyto řádky, budou již mistrovské soutěže v Čechách dobojovány a vy si při televizních přenosech z mistrovství světa možná ani nevzpomenete, jak probíhaly a o co šlo.

Dovolte mi proto, abych tento právě vrcholící ročník 2005/2006 trochu připomněl, neboť byl z našeho pohledu velmi úspěšný.

Oddíl kopané Sokola Dobřichovice měl v mistrovských soutěžích čtyři družstva: A tým dospělých v okresním přeboru, B tým ve IV. třídě, žáky v okresní žákovské soutěži a přípravku v okresním přeboru přípravek.

Již předem je nutno konstatovat, že téměř všechna družstva dosáhla výborných výsledků nebo si oproti minulému ročníku polepšila, a to nejenom pokud jde o hru. Ke zlepšení totiž došlo i ve vystupování hráčů, v dochvilnosti i v přístupu k utkáním. Po dlouhé době několika let nebylo v náš neprospěch kontumováno ani jedno ze soutěžních utkání z důvodu nedostavení se k zápasu nebo pro nedostatečný počet hráčů (což se dříve běžku mužů nebo i žákům občas stávalo – někdy i kvůli školám v přírodě). Zlepšení herní disciplíny a chování hráčů na hřišti se příznivě projevilo v menším počtu vyloučených. Červenou kartu v kategorii dospělých uviděli za celý podzim i za převážnou část jara pouze tři hráči, což také nebývalo zvykem. Úspěšně probíhala spolupráce s nově otevřeným Dětským domovem v Letech, jehož chovanci pomohli doplnit naše řady ve všech věkových kategoriích. Díky tomu také budeme moci do nového soutěžního ročníku na podzim znovu obnovit družstvo dorostenců.

Ve vlastních soutěžích bylo nejsledovanějším družstvem áčko mužů. Mnozí byli totiž zvědaví, jak si povede v okresním přeboru mužů (kam se opět po dvaceti letech proboujvalo). Někteří „odborníci“ tvrdili, že bude v nejvyšší okresní soutěži působit jenom rok a zase spadne. Mýlili se, nespadlo. Ačkoliv v okamžiku uzávěrky Kukátka čekají náš tým ještě čtyři mistrovské zápasy, je jasno! Cíl udržet se a nebýt jen do počtu byl splněn a překročen, bez ohledu na to, jak závěr soutěže dopadne. Momentálně jsme totiž na skvělém třetím místě s dostatečným bodovým ziskem. Po slabším začátku se družstvo stále zlepšovalo až do posledního podzimního kola, kdy dokázalo vyhrát 1:0 na hřišti druhého celku tabulky, v Černošicích, což je vyneslo na osmé místo. Na jaře pak byl tým posílen útočníkem Petrem Kramerem z Mníšku a stoperem Michalem Petřinou z Řevnic (kopával i II. ligu) a nastalo další výrazné zlepšení – stali jsme se neúspěšnějším týmem jara. Vedoucí celek Hostovic dostal v Dobřichovicích pomlázkovou nadílku 3:0, vyhrálo se 2:1 v Letech, do té doby třetí Průhonice „chytly“ v Dobřichovicích rovněž 3:0 a na horké půdě v Červeném Újezdě naši po famózním výkonu zvítězili 2:1, když napodobili slavnou „BARČU“ a domácím v některých fázích zápasu vůbec nepůjčili balon. Po zranění klíčové osobnosti týmu Michala Petřiny přišlo i několik slabších zápasů, ale i přesto, jak již bylo výše psáno, Dobřichovice jsou zatím na skvělém 3. místě.

Zde je třeba vyzdvihnout dlouholetou výbornou koncepční práci trenéra Petra Kloučka

(působil jako trenér ligového dorostu Motorletu, v řadě celků pražského i středočeského krajského přeboru a naposledy pomohl vyhrát I A třídu Řevnicím) a také několika dalších členů výboru a realizačního týmu. Na jaře za tým nejčastěji nastupovali tito hráči: v brance Strnad a Brodecký; v obraně P. Novák, Petr Větrovec, Smiovský, Petrák, Petřina; v záloze T. Plzák, Mrázek, Pechar, Rosol, Halenka, Prosický; v útoku Pavel Větrovec, Falout, Unger, Kramer. Nejlepší střelci áčka: 7 gólů - Pavel Větrovec, 6 gólů – Michal Unger, 5 gólů – Pechar, Mrázek, Kramer (hrál jen na jaře), 4 góly – Smiovský, 3 góly – Prosický.

Tabulka okresního přeboru mužů po 22. kole (20. 5.)

	záp.	+	0	-	skóre	body	(prav.)
1. Hostivice	22	18	1	3	52:11	55	(22)
2. Černošice	22	13	3	6	44:20	42	(9)
3. Dobřichovice	22	13	1	8	43:33	40	(7)
4. Holubice	22	11	4	7	46:49	37	(4)
5. Č. Újezd	22	12	0	10	56:49	36	(3)
6. Průhonice	22	11	2	9	53:30	35	(2)
7. Úhonice	22	10	4	8	35:36	34	(1)
8. Chotěč	22	10	1	11	49:47	31	(-2)
9. Jinočany	22	9	3	10	46:50	30	(-3)
10. Lety	22	9	1	12	37:42	28	(-5)
11. Rudná	22	8	0	14	30:51	24	(-9)
12. IZROS Libeň	22	6	4	12	31:51	22	(-11)
13. Zlatníky	22	6	1	15	32:49	19	(-14)
14. Libčice	22	4	3	15	15:51	15	(-18)

B tým dospělých měl ve svých výkonech někdy nečekané rozdíly, způsobené složením družstva i kvalitou soupeřů. Na jaře za něj zkoušejí hrát dorostenci, kteří budou mít na podzim vlastní tým. První gól v mistrovském zápase dospělých vsítil i Karel Šlapák, jenž ještě dohrává soutěž za žáky. Zatím nejlepší střelci béčka: 5 gólů – Unger, 4 góly – Smiovský, St. Velebil.

Žáci mají tentokrát družstvo složené ze starších, vyspělých borců a ve své soutěži nemají konkurenta. Již teď jsou jasnými vítězi a postup jim už může vzít snad jen administrativní zásah. Soupeře drtí i dvojcifernými výsledky. Největším talentem je Karel Šlapák, jenž nastřílel už 43 branek (! – a to ještě není konec ...). 17 úspěšných zásahů si připsal i Marcel Biderman.

Přípravka patří ve druhém roce své existence mezi nejlepší na okrese a je zatím na třetím místě. Pod vedením zkušeného Petra Větrovce staršího vyrůstají výrazné talenty, které se v budoucnosti budou prosazovat i ve vyšších věkových kategoriích.

Nejlepšími střelci jsou: Kischer – 13 gólů, Ondráček, Kovář, Hartman – 8 gólů.

Hezké zážitky z výkonů České reprezentace na mistrovství světa přeje výbor oddílu kopané. A na podzim přijďte povzbudit i naše dobřichovické týmy.

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

Z DOBŘICHOVICKÉHO VOLEJBALU

Jak ve volejbalové sezóně 2005 – 06 skončila naše ligová družstva mužů a žen, je už delší dobu známo, ale pro úplnost je asi dobré údaje z jarního Kukátka doplnit.

Naši muži nejenže zvítězili v základní části první ligy, ale suverénně zvítězili i v následujícím play-off, kde postupně vyřadili družstva Olomouce a Českých Budějovic a ve finále ve třech zápasech porazili Staré Město (3:0, 3:0 a 3:2). V baráži o extraligu se utkali s družstvem Benátek n. J., které v loňské sezóně do extraligy postoupilo. Extraligová zkušenost tohoto družstva se v utkáních s našimi plně projevila – našim se podařilo zvítězit pouze v jediném utkání (a to překvapivě na hřišti soupeře), což na celkové vítězství v baráži a k postupu do extraligy nestačilo. I tak je to velký úspěch, k němuž našim hochům s radostí gratulujeme.

Závěrečná tabulka první ligy (po play-off i utkáních o udržení):
1. Dobřichovice
2. Staré Město
3. České Budějovice
4. Kladno B
5. Brno B
6. ČZU Praha
7. Havířov
8. Olomouc
9. Jablonec
10. MFF Praha
11. Česká Třebová
12. Hradec Králové

Naše druholigové družstvo žen, které se během soutěže drželo v popředí, tak trochu „vypustilo“ závěr a skončilo celkově na sedmém místě.

Uvedme pro úplnost, že v závěrečné tabulce krajského přeboru 1. třídy se naše B družstvo mužů umístilo na velmi pěkném 3. místě z deseti účastníků, a to se stejným počtem bodů s druhým Nymburkem.

Zbývá ještě B družstvo dobřichovických žen, které hraje krajský přebor 2. třídy. V polovině května je v průběžné tabulce na čtvrtém místě z devíti účastníků. Celkové umístění bude známo až 3. června, kdy naše ženy svou soutěž zakončí utkáním v Rakovníku.

HgS

Závěrečná tabulka druhé ligy žen:
1. SKP Ústí n. L.
2. Spartak Ústí n. L.
3. Děčín
4. Český Krumlov
5. Neratovice
6. Plzeň
7. Dobřichovice
8. Šanov
9. České Budějovice
10. Kralupy n. Vlt.

Volejbalové B družstvo žen TJ Sokol Dobřichovice.

Stojící zleva: M. Podlipná, I. Radovnická, L. Vrabcová, M. Sýkorová, R. Vrabcová. V pokleku: I. Caldová, Z. Macháčková. Chybějí opory: M. Růžková, K. Pánková, P. Špačková, Z. Pavlová

ORIENTAČNÍ BĚH

I letošní zima se protáhla a ještě v březnu se běhalo na lyžích na našich Hřebenech. Sněhové podmínky byly takové, že dva jarní závody z našeho programu byly zrušeny a první zařazený do žebříčku B-Čechy musel být ještě 30. 4. přeložen pro sníh v Orlických Horách do nižších poloh.

V nočním orientačním běhu v Klánovicích 24. 3., který byl oblastním středočeským přeborem, byl Antonín Procházka v kategorii H35 (muži nad 35 let) třetí ze 12 (dále jen 3/12 a pod.)

Oddíl se letos zúčastnil již čtyř závodů zařazených do výkonnostního žebříčku středočeské oblasti, a to: 25. 3. v Klánovicích, 8. 4. v Praze-Petrovicích, 9. 4. u Řevničova a 22. 4. v Boudách u Čimelic. Závod v Petrovicích byl současně oblastním středočeským přeborem na velmi krátké trati (nazývaným také sprintem) a Maruška Procházková se v kategorii D12 (mladší žákyně) stala oblastní středočeskou přebornicí. Podobně v Boudách u Čimelic se na klasické trati v kategorii D18 (starší dorostenky) stala oblastní středočeskou přebornicí Pavla Bělostíková, a zajistila si tak možnost účasti na mistrovství republiky.

Mimo již zmíněného přeloženého závodu v Orlických Horách 30. 4. se oddíl zúčastnil těchto závodů zařazených do žebříčku B-Čechy: 1. 5. na stejném místě v Dobrošově v lese mezi pevnostmi, 13. a 14. 5. v Březině u Rokycan. Vynikající výkonnost si v těchto závodech udržuje v nejobtížnější ženské kategorii D21 Jitka Svobodová (*na obrázku*) – umísťuje se vždy mezi elitou.

Jitka Svobodová

Mimo přeborových a žebříčkových závodů členové oddílu startovali také 9. 4. v Huti u Plzně v západočeské oblasti, kde byla v kategorii D35 (ženy nad 35 let) Pavla Mrázová 1/17; 14. až 16. 4. ve Starých Splavech – třídní „Pražské Velikonoce“, kde byla v kategorii D12 Maruška Procházková 2/13; 6. a 7. 5. – Jarní trojúhelník v Mariánských Lázních, kde byla v kategorii D45 Jiřina Štrossová 2/6; 6. a 7. 4. – SAXBO – třítapový závod pořádaný saskými oddíly a oddílem Ještědské oblasti, kde byl v kategorii H14 (starší žáci) Tomáš Rusý 2/31.

Do našeho oddílu se v poslední době přihlásilo 7 nových členů, kteří se postupně seznamují s orientačním během a zařazují se do soutěžního programu.

M. Cupák

F.H. TENIS KLUB DOBŘICHOVICE HLÁSÍ:

JARO, TO JSOU SOUTĚŽE DRUŽSTEV

Letošní ročník soutěží družstev byl v našem klubu ve znamení udržení svých pozic, které jsme v uplynulých letech vybojovali.

Družstvo mladšího žactva, které je převážně složeno ze začínajících hráčů, a tudíž bude hrát ve stejném složení i v příštím ročníku soutěží, bylo příjemným překvapením. Ve II. třídě mladšího žactva jim totiž patří 3. příčka.

Družstvo staršího žactva začalo dobře a hned v úvodu dvakrát vyhrálo. V polovině soutěže mu patří 4. příčka.

Družstvo dorostu až na jednu prohru ve všech svých vystoupeních vyhrálo a patří mu 2. příčka průběžného pořadí, znamenající možnost postupu.

*zleva nahoře: F. Háva, T. Kaplanová, T. Netti
a zleva dole: E. Škrinár, L. Musil, R. Škrinár a E. Podzimková*

Hlavní pozornost se v letošním roce upírá k červnové soutěži 1. ligy smíšených družstev dospělých. Náš tým si v tak vysoké soutěži zahraje vůbec poprvé od svého vzniku před 10 lety. Cílem pro tuto soutěž bude udržet se v 1. lize i pro příští rok. Celá soutěž 1. ligy se odehraje ve dnech 12. – 16. června 2006 v Pardubicích. Tým F.H.TK Dobřichovice nastoupí v sestavě: David Miketa, Radovan Moravec, Filip Háva, Tomáš Janda, Martin Charvát, Jakub Šmejcký, Tomáš Heyrovský, Ota Balage, Jaroslav Kalát ml. a děvčata: Tereza Kaplanová, Anna Krejčíková, Helena Suková, Jitka Schonfeldová a Eva Slaninková.

Družstvo „B“ dospělých se v nejvyšší středočeské soutěži, divizi, opět prosazuje podle očekávání a ve svých úvodních vystoupeních vyhrálo. Před letošní sezónou náš tým posílil hráč druhé světové stovky žebříčku ATP David Miketa a na hře celého týmu je vidět potřebné sebevědomí.

Samostatnou kapitolou letošních soutěží družstev je družstvo „C“ dospělých. Bylo založeno na jaře letošního roku a jeho složení je více než pestré. Vedle sebe je možno vidět bývalé sportovce z jiných sportů, ale i populární umělce. Družstvo však vzniklo na popud našeho mnohaletého člena a v současné době kapitána týmu „C“ Martina Rusnáka, kterému bych touto cestou rád poděkoval za výborně odvedenou práci kapitána týmu! Sestavu družstva tvoří: Řezníček Robert – bývalý 20. hráč ČR, Čížek Bohumír – veslování, Stryk Miroslav – fotbal, Nečas Pavel – herec, Balage Ota – hudebník, Vavroch Václav – fotbal.

Filip Háva

* *

F. H. TK DOBŘICHOVICE - FOTBAL

Založení fotbalového klubu je úzce spjata především s tenisty. Vše se odehrálo na jaře roku 2004 při jedné z návštěv mých kamarádů (tenistů) při mistrovském utkání ve fotbale, kdy jsme ještě hráli v jiném týmu. Po shlednutí našeho zápasu se zeptali, zda by si nemohli také zahrát fotbal s námi. Jenže již tehdy nás bylo asi 9 lidí a to na posílení jednoho stávajícího týmu je opravdu mnoho. Nezbylo, než něco vymyslet. Nápad byl po ruce okamžitě, a tak jsme se v létě roku 2004 přihlásili do IV. třídy okresu Praha – západ.

Nadšení a elán nikomu nechyběl a zpráva o tenistech hrajících fotbal se v brzké době rozšířila po celém kraji. Zejména v tenisovém světě byla tato novinka přijata s nadšením, protože, jak známo, tenisté potřebují kromě samotného tréninku na dvorci i trénink kondiční a fotbalové utkání je pro ně vítanou změnou. V našem klubu tak zakotvil ne jeden vynikající tenista: B. Ulihrach, L. Dlouhý, R. Vik, I. Minář, J. Hernych, P. Pála, D. Škoch ale i legendy fotbalových trávníků J. Berger, J. Klíma. Současný tým tvoří již 60 registrovaných fotbalistů, z nichž 10 je v první stovce tenisového žebříčku ATP.

Sezóna 2004/ 2005 byla pro náš klub sice první, ale hned vynikající svými výsledky. Klub po celou sezónu nepoznal hořkost prohry a suverénně postoupil do III. třídy, kterou hrajeme v letošním roce 2006.

Stejně jako při všech aktivitách je i fotbal zejména o dobrém pocitu ze sportu jako takového a radosti z příjemného setkání s kamarády.

Filip Háva – prezident klubu

Narozen 21. 1. 1974 v Praze

Kontaktní adresa: Viničná 201

252 29 Dobřichovice

tel: +420 603 257 494

E-mail: f.h.tkdobrichovice@seznam.cz

http:www.f.h.tkdobrichovice.cz

* *

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ Mgr. PETR JINDŘICHOVSKÝ

Sport je společně s kulturou a uměním fenoménem, který ovlivňuje a obohacuje značnou část naší populace. Tato skutečnost je nám dobře známa a byla také důvodem, který vedl Advokátní kancelář Petr Jindřichovský k rozšíření svých podnikatelských aktivit také o podporu juniorského tenisu a navázání trvalé spolupráce s tenisovým a fotbalovým klubem F. H. TK DOBŘICHOVICE.

Advokátní kancelář Petr Jindřichovský věří, že vzájemná spolupráce s klubem F. H. TK DOBŘICHOVICE bude pro obě strany prospěšná, a že tak přispěje jak ke sportovním úspěchům klubu F. H. TK DOBŘICHOVICE na straně jedné, tak i k seznámení tenisové a ostatní veřejnosti se jménem a službami Advokátní kanceláře Petr Jindřichovský na straně druhé.

Advokátní kancelář Petr Jindřichovský poskytuje svým klientům služby zejména v následujících právních oblastech:

- obchodní právo, občanské právo, pracovní právo, stavební právo, sportovní právo a smlouvy v těchto právních oblastech užívané, popř. spory z nich vyplývající,
- nemovitosti (reality), jejich převody a zatížení
- vlastnická práva a majetkoprávní vypořádání,
- právo k nehmotným statkům,
- stavební development a jeho financování,
- poradenství v oblasti obchodních společností, včetně akcií a ostatních cenných papírů.

INZERCE

Ceny inzerce v Kukátku 2006

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč. Inzeráty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady – kontaktní spojení v inzerátu Dobřich s.r.o. Úhrada: v hotovosti při podání inzerátu nebo složenkou na účet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobřich s.r.o.), u plošných inzerátů fakturou.

DIMAN s.r.o., Dobřichovice
nabízí využití prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -
možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta

pronájem sálu bez přilehlé místnosti - velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště)	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	- individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byť), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice
nabízí možnost inzerce
- V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU -
časopis vychází jako občasník,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Bližší informace:

Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Matl, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: dobrich.kukatko@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU

UVÍTÁ TÉŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ

na výše uvedených e-mailových adresách
nebo na adrese J. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

informace
snadno a rychle

www.iExploze.cz

region Dolní Berounka

databáze firem
weby

nové:
e-shop!
nabídky zboží
za akční ceny!

akce
kultura
památky
kroužky
spolky
kluby
kina
atd.

FIXA

stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vlozkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímky, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádkokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

grafická příprava
Sime Designstudio

Přemysl **FIXA**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

FLOATING

mrtvé moře v Letech

Floating tank je regenerační zařízení imitující beztlížný stav, umožňuje plavání na povrchu hladiny.

- absolutní relaxace (fyzická i psychická)
- redukce únavy
- odstraňuje stresy a deprese
- zlepšuje chronické formy většiny kožních onemocnění (lupénka, ekzémy, ...)
- blahodárný účinek na celý organismus (hlavně pohybový aparát), stavy po operacích pohybového aparátu, ztuhlost kloubů, ...
- urychluje hojení ran, včetně povrchových spálenin
- relaxace po náročných sportovních výkonech

Masáže: Relaxační – po floatingu – záda, šije
Lávová masáž – Hot stones

AREÁL SUPERMARKETU ESO,
Ul. Pražská 459, Lety u Dobřichovic

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany
tel.: 241 773 741, 244 400 217
fax: 241 773 742**

- **barvotisky ofsetem
do formátu B2
na čtyřbarevném stroji**

HEIDELBERG + SHINOHARA,

- **šití V1,**
- **lepení V2**
- **skládání archu z B1**

e-mail: tisk.kaliba@seznam.cz

DOBŘICHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřích s. r. o., řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. E.Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Jana Váňová. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2006. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2006. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice (dobrich.kukatko@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.Dobrichovice.cz.